

Το χρονικό της καρδιάς

Ο κ. ΡΟΜΕΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΑΔ ΜΙΑΝ ΚΑΖΑΝΗΝ...

Φίλη Δεσποινίς, Έχετε την καλύτερη είδηση...

Όχι, είμαι βέβαιος ότι με την άπεναντί του...

Όταν ένας νέος τολμήσει να σας ειπεί ότι η...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

Εν πρώτοις διότι πρό δύο χρόνων απέκρουσα...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

Εν πρώτοις διότι πρό δύο χρόνων απέκρουσα...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΣΠΗΤΙΟΥ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ

Η Κυρία και ο Κύριος επισκέπτονται την 'Εριέττην.

Η Μαγιά προσπαθεί να την καθυπογράσει...

Όταν ένας νέος τολμήσει να σας ειπεί ότι η...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

Εν πρώτοις διότι πρό δύο χρόνων απέκρουσα...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ

Ήσθάνετο η Λέλα ότι είχε αρκετά δυνάμεις...

Είκοσι πέντε ετών περίπου, μάλλον κοντή...

Όταν ένας νέος τολμήσει να σας ειπεί ότι η...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

Εν πρώτοις διότι πρό δύο χρόνων απέκρουσα...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

ΞΕΝΑ ΡΟΜΑΝΤΑ ZAKELINA Τ. TRILBY Μετάφρασις Αίδου ALEX

Η Ραυμόνδη τον εκύτταξε τρομαγμένη...

Είκοσι πέντε ετών περίπου, μάλλον κοντή...

Όταν ένας νέος τολμήσει να σας ειπεί ότι η...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

Εν πρώτοις διότι πρό δύο χρόνων απέκρουσα...

Όχι, μαμασέλ, δεν είναι κοντοί. Ό τροπός...

LOGOTEΧΝΙΚΟΙ ΔΙΑΓΝΩΣΜΟΙ ΔΙΗΓΗΜΑ-ΕΥΦΩΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

Διηγήματα και τρία εθνομυθιστήματα. Τα δύο πρώτα βραβεία...

Είς αυτό το σημειών ειδοίοντο οι αγέσεις των...

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
ΕΝΑΣ ΤΡΕΛΛΟΣ
Guy de Maupassant

Όλη του τη ζωή την είχε περάσει να τιμαζόταν... Η ύπληξή του ήταν μεγάλη... Ο συνάδελφός του τον έσβησε...

Διατίξις

1851.—20 Ιουνίου.— Τώρα μόλις έτελειώσαν η δική. Κατεδικάσαν τον Πλοντέξ εις θάνατον...

25 Ιουνίου.— Σκέψου ότι μία ύπαρξις βαδίζει, τρέχει, κινείται... Και τί είναι μία ύπαρξις...

26 Ιουνίου.— Διατί λοιπόν είναι έγκλημα ο φόνος... Σας έρωτώ διατί... Έγώ τον θάνατον...

30 Ιουνίου.— Η φύσις αγαπά την νεότητα και φωνάζει ασυνείδητος προς όλους... Γρήγορα!

2 Ιουλίου.— Τι είναι ύπαρξις; Το μηδέν και το πόν. Διά της σκέψεως είναι η αντανάστασις...

30 Αυγούστου.— Το πτώμα ανέκαλύφθη και ζήτησαν να εθρουν τον δολοφόνον... 1 Σεπτεμβρίου.— Συνέλαβαν δύο...

μηδέν. Η φυλή είχε το πόν! Οι φρόνιμοι άδιαφορούν δια τον θάνατον... Πάλιν τραγωδία...

3 Ιουλίου.— Πόσην δολοφονία θα είναι να φονεύεις... Έχεις ενόπιον σου ένα άνθρωπον...

5 Αυγούστου.— Έγώ όστις διήλθον όλον μου τον βίον δικάων... Έγώ όστις έφόνευσαν...

10 Αυγούστου.— Ποιος θα το έμάνθανε; ποιος θα ήδύνατο να το ύποπτευθί και μάλιστα...

15 Αυγούστου.— Η σατανική αυτή επιθυμία έχει άρχισιν να με κατατρέχει... Κατήγησες πλέον...

22 Αυγούστου.— Δεν ήδυνήθην ν' άνθξω και έσοκόσω... Η καρδία μου τον ύπηρετόν μου...

25 Αυγούστου.— Πρέπει να φονεύσω και άνθρωπον. Πρέπει!

30 Αυγούστου.— Έγινε. Χμ! δέν ήταν και τόσο σπουδαίον! Έκαμνα τον περιπατόν μου...

1 Σεπτεμβρίου.— Συνέλαβαν δύο, αλλά δέν εθρουν ένοχοποιήκασενδέξεις... 2 Σεπτεμβρίου.— Μ' έπεσκέφθησαν οι γονεΐς...

Πάλιν τραγωδία
ΑΥΓΟΥΣΤΑ
Δάμπος Πορφύρας

Πέ σ' άστεράκι, πούμεινε γλωβό, να μιά φωτίση, και τρέμει-τρέμει να οβυσθή, τον να μη οβύση...

Άχ, μη μου λές πός ή μικρή ψυχούλα σου δέν ξέρει... Κάλιο ή ζωής άσωση και άρταση ή ά τα χρόνια...

Χειμωνιάτικη νύχτα! Άνεμος δυνατός σφυρίζει και όλα γύρω είναι πένθιμα και σκοτεινά...

Τ' άλογο σκαμπά, ό καβαλάρης πηδά έλαρρά κίτσο, κι άνεβαίνει τρέγοντας χαρούμενα τη σκάλα...

Μόσα στη χλιαρή άτμόσφαιρα μιάς κάμαρας με τ' άνάμενο τζάκι, μουκι μενεξέδες χύνουν το μεθυστικό άρωμά τους...

20 Οκτωβρίου.— Έσοκόσω και άλλον. Καθώς προχθές το απόγευμα έκαμνα πάλιν τον περιπατόν μου...

25 Οκτωβρίου.— Πολύς θόρυβος! Κατηγορούν ως δολοφόνον τον άνεψιόν του παρὰ. 26 Οκτωβρίου.— Ο πρόεδρος του δικαστηρίου τον ένοχοποίησε!

27 Οκτωβρίου.— Ο άνεψιός διαμαρτύρεται άλλ' ευρέθησαν ένοχοποιητικά στοιχεία. 28 Οκτωβρίου.— Τόν έπέλασαν κυριολεκτικώς και παρ' άλλών να όμολογήση έγκλημα...

25 Ιανουαρίου.— Έλαβα μέρος εις την δίκη, έγώ έξήγησα και κατεδικάσθη εις θάνατον!... 10 Μαρτίου.— Έτελειώσαν. Σήμερον το πρωί παρέστην εις την εκτέλεσιν...

Έρωσ ύπό μάσκαν
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ
ΧΙΠ
Ηκ. Μαγδαληνή Χρήση προς τον κ. Κώστο Γεωργίου

Αγαπητέ μου φίλε, 18 Μαρτίου 19... Σας γράφο βιαστικά δυό λόγια για να σας πω ότι δέν θα μωρέσω να έλθω στο άγαρόν μας τοΰ...

Y. Γ. Κι' έγώ ενθαρσινήθηκα πολύ τη βραδεία που ήμασταν μαζί... Καί σαν γέλασεν πολύ, θα πηγαινό μόνη μου να τρώω στο ίδιο έκτερο ρεστοράν...

Είμαι πολύ θυμωμένος μαζί σας... Γιατί πρωί άπ' όλα, ποός είν' αυτός που τού έμάρισε κακό και τον λυπάσθε τόσο... Άν άμφιβάλλω θα είναι αυτός ο ήλιός... Άρσιτείδης σας ο κλαυιάρης...

Εν' ή αλήθεια πός διεσθάνεσθε τόσο πολύ, ώστε δέν μορεί κανείς να σας κρύψη τίποτε... Πράγματι ό Άρσιτείδης ήταν εκείνος που έλιύθησα, αλλά τί άδικός μου είσθε να φαντάζεσθε πός τον έπαρηγόρησα...

Σας είχα πη ότι, για να μωρέσω να έλθω μαζί σας, τού είπα πός ήταν άρρωστη βραδεί ή θεία μου και θα έπαύσασιν εκεί... Φωνικά δέν έρανιόθηκα γιατί ζήτησε πός περμένον καλή κληρονομία άπ' αυτήν τη θεία...

Στο τέλος έδίδω να πιστεύω ότι έπι του παρόντος δέν έχωμιν άκόμη προχωρήσει πολύ, ισχυρίζεται όμως ότι εις το μέλλον δέν θ' άρρωσώ να έρδωσω, ύπέκωσιν εις εις τας αίσθήσεις εις εις την καρδιά... Γ' αυτός όλους τούς λόγους του βεβαιώσθη να μη συναντώμιν ουραμά μαζί σας...

Προς σήμερη έοκείθηκα να τον δωΰσω, αλλά τι το θέλετε μου έχει δώσει τόσο δειγμάτια άφοσιώσεως!... Τώρα μου ήλθε στον νού μία από της παλιής θνοσε που έχει κάμει για μένα...

Πώς να μη με συγκινούν τέτοιες ένδειξεις άφοσιώσεως; Περίμωνο να μου άπατήσετε γρήγορα ότι έχω δικαίω να μη θέλω να σπάσω την άλυσίδα αυτή, της οποίας κάθε κρίκος είναι ένα δείγμα άφοσιώσεως...

Το ήμερολόγιον είχε κι' άλλα πολλά χειρόγραφα, δέν άναφέρουν όμως άλλο έγκλημα... Οί Ιατροδικασταί βεβαιώνουν ότι ύπάρχουν τέτοιου είδους τρελλά, και πός αυτοί μάλιστα είναι οι πιό έπιτέλειοι κι' οι πιό τρομεροί κακοήγοι...

Όταν μία γυναίκα φαίνεται κακιά και τα δείχνει, αυτό σημαίνει ότι κατά βάθος είναι καλή.

ΕΛΑΤΕ
Δόγια της γκαρσονιέρας

— Πότε θα έλθετε στην γκαρσονιέρα μου; — Μου μιλείτε ύπουλα σαν φειδί... — Ποτέ! — Καί ποιά ώρα; — Σας είπα ποτέ δέν καταλαβαίνετε τί θα πηούτο;...

— Ποτέ! — Όρισμένως ή ελληνική γλώσσα πρέπει να είναι τρομερά δύσκολος, για να μη μωροϋν να συμπανήσουν δυό άνθρωποι...

— Πολύ άσχημα κάνει ο άνδρας σας να μάς κυττά την στιγμήν άκριβώς που σας φιλά... Δέν ύποθέτω να μείνη ενθαρσινήμένος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΑ
ΧΑΠΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ

Ο Ιατρός κ. Άσθενίδης διασκελίζει κατά μήκος και κατά πλάτος το γραφετόν του, όχι διότι τον άπασχολεί καμμία σοβαρά σκέψις, αλλά διά να καταπολεμήσθ το κρφο που μπαίνει ή όσπατα... Έν τφ μεταξυ περιμένει και πελάτας οι όποιοί επιμένουν να μίν εμφανίζονται οι άθλιοι...

— Καλημέρα, γιατρέ μου. — Καλημέρα, αγαπητή κυρία. Ο κ. Βυζάς καλά; — Πολύ καλά. — Όρατα. Είς τί όφειλο την τιμήν της επισκέψεώς σας; Έρχεσθε προς τον φίλον ή προς τον Ιατρόν; — Προς τον γιατρόν. — Έτσι μπάρω, διαλογίζεται ό δόκτωρ, για να ταμπήρουμε το δεκάριον της βίβλας...

Και ή φίλη κυρία κομπιάζει λίγο στην άρχη άλλα κατόπιν παίρνει θάρρος και έξηγει ότι πρόκειται περι του εις μαρσομόδη κατάστασιν εθροσκομούμενου στήθους της... Έν έχει καθόλου στήθος ή καμμία και είναι γι' αυτό άπαρηγόρητη.

— Μη στενοχωρείσθε καθόλου, αγαπητή μου κυρία. Έχω έγώ μίαν άλλανθαστον συνταγήν, με την όποιαν το στήθος σας θα φωνήσθ με την όποιαν την άνοιξιν. (Γράφει την συνταγήν και την έγγειρίζει εις την κυρίαν). — Όρίστε... θα την δώσετε σ' ένα φαρμακείο, θα έλθω εις τον έμπορεύμενον ένα κουτάκι χάπια. Θα παίρνετε δυό την ήμέρα άπ' αυτά και έντός 25-30 ήμερών θα έχετε το ωραιότερον στήθος που μωρεί να γίνη.

— Εθαρσιστό πολύ, γιατρέ. Θα σας είμαι ευγνώμων. Α προσος άν συμβή να συναντήσθε τον συζύγον μου, μη τού κάμειτε λόγον περι της επισκέψεώς μου αυτής, γιατί θα με πάρη στην κοροΰδια. Τόν ζέρετε, δά; — Μείνετε ήσυχος, εέρ μαντάμ. Το έπαγγελματικό μου σκαπό! — Μεροί. Έγώ δά του πω ότι τα χάπια είναι για το στομάχι κι' έτσι δέν θα πάρη είδησιν...

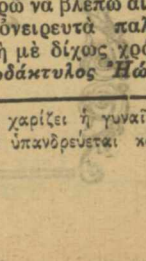
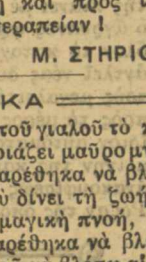
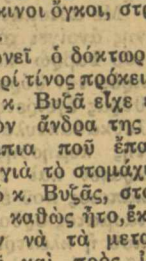
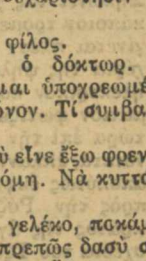
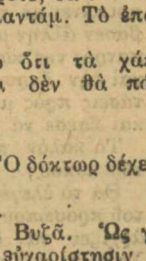
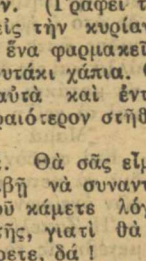
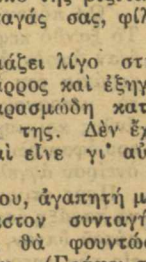
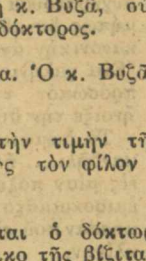
Η σιγήν μετά ένα μήνα. Ο δόκτωρ δέχεται την επισκεψιν του κ. Βυζά. — Καλημέρα, γιατρέ μου. — Καλημέρα, αγαπητέ κ. Βυζά. Ός γιατρός ή ως φίλος έχω την εθαρσιστήν της επισκέψεώς σας; — Καί ως γιατρός και ως φίλος. — Κακόν αυτό, σκέπτεται ο δόκτωρ. Η μισή βίβλα πάει χαμένη, είμαι ύποχρεωμένος να τού πάρω ένα κάλληρο μόνον. Τι συμβαίνει λοιπόν, φίλτατε; — Μου συμβαίνει κάτι που είναι έξω φρεσών. Ντρέπομαι και να το πω άκόμη. Να κυττάξτε εδω, σάς παρακαλώ. — Ο κ. Βυζάς έξοικονώμει γέλεμο, πακάμω και πανέλλα και εις τόνάνθρωπο κατώ στήθος του εμφανίζονται δυό σάρμινιοι όγκοι, στρογγυλοί, σφαιροί, ήδονικώτατοι. — Κύριε έλέησον! Άναμνητέ ό δόκτωρ πελιδός, διότι έχει έννοση περι τίνος πρόκειται. — Η κ. Βυζά είχε ελπίη εις τον άνδρα της ότι τα χάπια που έπαυει ήσαν για το στομάχι της και ή εκδίκησις εις εινε συναισθηματικά άνάξιοι ενός ευ...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

— Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος... — Άλλά είν' αβυσθάλος...

ΤΑ ΡΑΒΔΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ.

Περδίκω μ' π'λί μ' Είδες π' λένε, ούρη, πώς θέλ'σι νιά βουλά κι' ού Ούβριός νά πάη καβάλλα κι' έτ'χι νάεινι Σάββατου; Έτο' γιά τ'ωτάθα κι' ή άφινγιά μ' σά χουριάτ'ς άγράμματος, π' ανάθιμα τ'ν κούτρα τ' κ'νού τ' Γούλα τ' Άντιρουκουμέν' άπ' δέ μ' άφ'κι νά κάνομεν γώ κουράντου. Άς όθιμι εν ήμέρα κοίσιους ού παλhouμαντράχαλους τ' διαόλ' άπ' μ' ξιφτέλ'σι ντιπ γιά ντιπ του άνδρικό μ' γόητρον.

Σ'φόν'σμαν π' λίες, νά πάμ' άντάμα μι δαύτον του πειρασμένου Σαββατόβραδου κατά τ'ν ούδός Ισομους, ίκει π' πάνι μαθές ούλ' οί ύπουνημφοι γαμπροί άπ' του ξιφβί του χέρ', μή λάχ' κι' σμιζ'μι τίπουτις κου'τσόπ'λα, άπου κειά τ' άφαταρούδια κι' τ' καπιλλούδια άπ' πέφτ'ν σ' ίκεινόν του δρόμου κατά πώς πέφτ' του κουκάδ' ή μυϊγα στον ψουφίμ'.

Ρουβόλ'σμαν του λ'πόν κι' μι κάτ' φλουγιρές ματιές άπέδου, κάτ' κάλ'σπιρούδια μιμιτζέλ' άπέκει, κάτ' σουπα-μούπις παρακατούλια έδουκι ού Θεός κι' διπλάρουσμαν δυό τρυφουρούδια σάν άρνάκ' τ' γαλάτ', μουδιστρούλις. Τ'ς πήραμαν ένθιν κάκειθιν άλαμπρασέτου νάν τ'ς βγάλ'μι στον πριπάτου. Έγώ έδ'να τ'ν ψήφου μ' γιά του Ζίμπειου. Ού Γούλας ήθιλι σ'ς Άμιλουκίης.

— Ούρε πάμι στά σκουτ'νά νά μάς Ιδΐ ού Θεός κι' Παναΐα άπ' γλιέπνι κι' μι δίχους φώς, τ' λείου.

Τίπουτις ίκειός, ήθιλι κι' καλά Άμιλουκίης, μύτρα κι' λιτίειξ'.

— Άς γέν' του θ'κό σ', τ' λείου, κι' άν πάθ'μι κανιά φέστα του κριμα στον ζβέρκου σ'.

Καβαλλ'κείμα' άμφοτίμ' κι' οί τέσσιρ' του τράμ' κι' βάρα γιά τ'ς Άμιλουκίης. Φιάν'μι κατιβαίν'μι, κάν'μι νά μπουμι οί νιά μπουραρία, πάτ φάντ' μπαστούν'δισ καταμπροστά μάς ού ύπουλουχάδς μι τούν άπιλουχία μ'.

— Άνδρις άλτι Ουδους ού λόχους προυσ'χέ, χουγιάτ' ού άπιλουχίας. Τί χαλιεύτ' Ιδω, ούρε; Άδγεια έχ'τι;

— Μ' που νάν τ' βρούμι σά δέ μάς έδουκις; Ού μπακάλ'ς μαθές ήθιλις νά μάς τ' δώκ'!

— Σάν δέν έχ'τι άδγεια πώς γκιζιράτι δξου μιτά του προυσκλητήριον κι' δη μιτά έτιρουν ήμισ'; λίει ού ύπουλουχάδς.

— Είνι ξαδιφάδς μάς, κυρ-ύπουλουχάδ, τ' λείου, κι' τ'ς φέραμαν νά πάρ'νι λιγ'λάκ' άέρα οί καψαρές.

— Ού στρατιοτικός κανουμισάδς πουσάδς ούμιλει πιρι άέρα κι' ξαδιφάδς; Έμπρός, κανουν'κή μιταρουλή κι' γορμμή γιά τ' στρατόνα γιά νά μη σάς στείλου στον Φρουραχείου.

— Άμάν, κυρ άπιλουχία, κριμ' άπ' τούν Θεοδ' είνι, που νάν τ'ς άφήχ'μι τ'ς τσούπρις!

— Έγνοια σ' κι' ξερ'νι αυτίνας μαναχέ; τ'ς νά βροδ'ν' κι' άλλ'νους ξαδέρφ'ς νάν τ'ς δεϊξ'νι του δρόμου, μόν' άσεισι σε σ' δ'λειά σας Έμπρός είπα.

— Θάν τ'ς πάμι ήμεις στά σπίτια τ'ς, λίει ού ύπουλουχάδς. Έμπρός μιταρουλή κι' γραμμή γιά τ' στρατόνα.

Μπαρ' άμάν, μπαρ' τζαμάν, άνένδουτ' οί θεουμπάιχ'δς. Τούθα πάρ' κάβου οί μιτιβέγκ'δς πώς ήταν λαθριμ'τόριον κι' οί ξαδιφάδς, κι' ήθιλιαν νά μάς τ'ς πάρ'νι. Κι' άπέ σάν έχ'ς σκού κιφίλι σ' του στέμμα, σ' δέν' τ'ά χέρια σ' ή πεθουχία κι' δέν μπουρεϊς νά κάν'ς κι' τίπουτα. Κι' έσο' πήρα γώ του Γούλα κι' ού Γούλας ήμέσα, κι' πήραμι κι' οί δυό τ'ά στραβά μάς κι' δρόμου γιά του στρατόνα. Σιπατώθ'καμαν όσον νά φιάσουμι πιζουπουρώντας κι' πέρασμαν ίκειν' μι τ'ς μουδιστρούλις καλά κι' έμ'τις χειρότερα.

Γιλάζ, κι' Ισά, ούρη γ'μάρα ξικαπιστρούτ', γιά του φιάσκου άπ' έπαθα; Άει στον γερουδιάουλου νά μη οί στείλου άναυλα μι τ' φουρκα πόχου.

Ταύτα κι' μένου

Μήτρουξ Κουρνόγαλους

Ο α' τόμος της «Σφαίρας» χαρτόδετος, πωλείται εις τ' Γραφεία μας άντι δραχ. 12.

Του Βλάμη τα κατώματα

ΤΣΕΤΟΥΛΑ

Υστερις σου λένε, ρε Μανιώ περισπούδαστη νά μη γίνεσαι τσαγκός και νά μη δέρνης. Μά μπουρεϊς, ρε βάσανο, νά μη βρίζης και νά μη βορήςεις όντας βλέπει; τ'ό άδικο; Σάν τ'ό άλλο βράδυ που μπαινοντας στη μάντρα του Μπόθου νά κατεβάσω κανένα στο πόδι και νά ρομαντζάρω, άντιλήφτρια καυγά. «Τί συμβαίνε, ρε, λέω, και μου δολοφονάτε τη ρωμάτσα μου;» Ήτανε ένας βλάχος τσαρουχάς που έφραγε, ήπιε, και στο τέλος δέν ήθελε νά πλερώση.

— Άπό ποίο χωργιό χωργιάτης είσαι, ρε πατριώτη, κι' ήρθες έδώ νά βαρήσης τσέτουλα; Δέν τ'ωκανε, λείει, περι τσέτουλα, παρά γιατί ήθε'αν νάν τόν κόψουνε στο λογαριασμό.

— Αυτό είνε άλλο κεφάλαιο, άς ρώταγες πόσο κάνομεν μιρι τ'ά παραγγέλεις. Τώρα που μάρσησες πλέρω κίολας.

Έβγαλε από τόν κόρφο του ένα κομποδέμα κάργα κατοστάρινα — άς ύψεσαι, ρε γκόμενα, που δέν του τ'άκανα ζούλα, γιά νά μη πάω φυλάκα και με στερεθής. Κι' ήθελε νά πλερώση τ'ά μισά ό τζερεμές.

— Άς την κουβέντα, ρε ξυνογαλά, του κάνω, και κατέβαινε όλα τ'ά φιλά που σου ζητήσανε. Τεμπεσίρι στο φαί δέν έχει.

Τ'ό χαβά του εκείνος κι' άρχισ νά κάνη και τ'ό νταή.

— Κατέβαινε τ'ά όβρολα είπα, και τ'ό νταήλικι νά πās νά τ'ό κάνης στο μαχαλά σου, γιά νά μη σου κετεβάσω κομμά κατουλιά και ξερνάς σαμαροζούλα από κειμα — που φκιάνετε στο χωργιό σου, ρε έμιγκρέ. Άντε καισύντομα, γιά θ'ά νά πάω κι' άλλου.

Έτσι τότε κουβέντιασα, ρε λαοπρόβλητη, και σίγουρη δουλειά που θ'ά τόν ξήγαγα κι' άπ' την καλή ά δέν τ'ά πλέρωνε. Φοβήθηκε όμως, έσκασε τ' άργύριο κι' έστριψε δλοταχώς, δίχως ν'όπροφτάσω ούδε μιά φάπα νάν του δώσω γιά μπουρμπούαρ. — Άς έχη χάρη που δέν είχα κέφι.

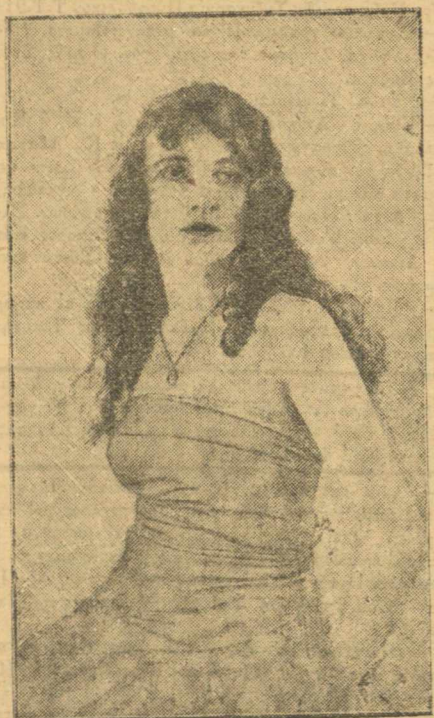
Ο Βλάμης

ΕΝΕΚΑ Η... ΨΗΦΟΣ

Τώρα που θ'ά ψηφίζουμε του λείει, δόξα νά έχη ό Υμιστος, άμήν! ού τ'ό μωρό θ'ά νά κουνάς σάν κλαιη, θ'ά τρέχης στο γιατρό και στην μαμήν. Έσο' θ'ά τ'ό φασιώγης, θ'ά τ'ό πλένης, περίπατο με τ' άμαξάκι θ'ά τ'ό πās, και με τ'ό μπιμπερδόν θ'ά τ'ό βουζαίνη, γιάτι άλλοι τ'ό ξύλο που θ'ά φας!

Μ. Άθηνέλλης

ΑΠΟ ΤΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΘΗΣ

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ (Ίδε 7ην σελίδα)

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

[ήγουν όμιλαιο επίκαρροι]

Ίαταταί τόν τάλαινα ξεροφισά όσανει φάλαινα και έντρομος είμι πάνυ και γάρ ή γοίμπη φύγασα, ταν'ν καταπθάνει έπινδημία τις ιεωστή φασοκίμην ένκεφαλίτις ληθαργική, τ'ό όποϊον βαρά εις τ'ό κρανίον, ήγουν κοιμείσαι άφ' έσπερός ύγιής και πάποτε πλέον έξυπνεϊς, τ'ό όποϊον

ζωή εις τ'ά μολαράκια σου και μετα τ'ων άγιων. Και ναι μεν άταξάπαν ήμεις οί Γραικοί, καθά τρομερά γλενέδες και έντυκται δεινοί, είχομεν έξ άνέκαθεν την άσθένειαν του ύπνου ήπερ μάς έκατέληπτεν ευθύς μετα τ'ού δειπνου και ύπάγοντες εις τ'ό καθ' οϊκον μεθ' άσμάτων και χαρμάτων έκουρνείζομεν δίκην κόται έν τ'ω κοιτεσίω άλλ' ήξυπνωμεν έμβονόρα ζώνδες έντ'οκραβατίω. Νύν όμως πλαιιάζων ύγιής και ζωνδανός έξυπνεϊς άσθενής και νεκρός και γόρ ή ένγεφαλίτις σε τ'όπτει κατακουτέλωσ και ή ζωή του άνθρώπου λεμβάνει τέλος, τ'ό όποϊον τι χαμβέρια εκ τ'ων μονών τ'ων αιώνιων;

Ο Άγκαθάγγελος

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ

Π.....

Σώμα λεπτοκαμωμένο μόλις 78 οκάδες, άνάστημα τόσον κανονικόν ώστε νά νομίζης ότι βλέπεις βαρέλλα. Μάτια δέν βλέπεις ένεκα τ'ό καρμίνιο. Μύτη Πασάλη. Κάτω άπ' τόν λαμό ύπάχουν κάτι ίχνη που ύπολογίσεις ότι εκεί άλλοτε θ'ά ήτανε στήθος.

Τώρα ό,τι λείπει τ'ό άντικαθιστά άρκετό μπαμπάκι. Πόδι χιτό μπουτολοποιημένο. Χρόμα δέν ξερο, γιάτι δέν μ' άφίγει ή πούδρα νά τ'ό Ισά. Όσα Μαρία την ήμέρα, την νύχτα .... ό θεός κι' ή ψυχή της.

Τη λένε Πηνελόπη και δικαιολογει μιά χαρά τ'όνομά της άφου ό,τι φκιάνει την ήμέρα τ'ό χαλάει τη νύχτα. Νύφη ζηλευτή και πολύφρενος. Μόνη κληρονομός κάποιου εκατομμυριούχου συγγενή της που θ'ά τόν κληρονομήση όταν πεθάνη αυτός, ή γυναίκα του και τ'ά 4 παιδιά του. Έλπίζει νά κερδίση και τ'ό λαχείον, Γρέξετε πριν..... έξαντληθΐ.

Άλκισ Στέλλας

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Μ. Κέλλαν. Τ'ό «Πρωτομαγιάς Νύχτα» ελήφθη ύπ' όψη εις τόν διαγωνισμόν, προεκρίθη όμως τ'ό άλλο, τ'ό βραβευθέν υπό τ'ό πραγματικόν σας όνομα, έφ' όσον κ'ιτά τόν ρητόν όρον του ίδιου δέν ήτο δυνατόν νά βραβευσθόν δυό έργα. Άφου όμως όπωσδήποτε έπέρασε από τόν διαγωνισμόν, έβγήκε από την σειρά τ'ων έγκεκριμένων, ώστε δέν θ'ά δημοσιευθΐ. Ο τόμος της «Σφαίρας» έχει 12 δρχ. Ήμπορείτε νά τόν προμηθευθΐτε άπό τ'ά γραφεία μας. — Γ. Βίγλαν. Η Πυθία σάς εύχαριστεί. — Εύρυδίκην Βροντ. 55 δρ. κοστίζει άν θέλετε νά δημοσιευθΐ. — Θαλ. Σπουροπούλου. Στέλονται τακτικά άπό τ'ό γραφείον μας. — Ρ. Π. Έδημοσιευθΐ. Θά λάβετε και 5 φύλλα εις έξόφλησιν. — Ηλ. Άλκούσην. Τόμος και φύλλα έστάσαν επί συστάσει. Ένεργήθητε. — Άκροπόλ' Έξπρές. Καθ' εκάστην 9 12. Έχρεώθητε δρ. 5 80. — Ρ. Ροζάκη. Συνδρομή σας ελήφθη. Άγκαθάκι. Είσθε χρεωμένος με δρ. 2.60. — Δ. Κατσιμάνην. Ένεγράφητε. — Κ. Δεστούνην. Θά στοιχίση δρχ. 7 40. — Γ. Βαρελάν. Ήρχισεν άπό σήμερα ή άποστολή του φύλλου. — Κυριωτόπυλο. Με τ'ό όνομα αυτό δέν έχομεν καμμιαν συνδρομήτριαν. Εις τόν αντιπρόσωπον έγράψαμεν. Ευχαριστούμεν. — Τριανδρίαν Λαμίας. Έκάστην λέξιν θ'ά ύπολογίσετε πός 10 λεπτά, άμκει αυτά που θ'ά στείλετε νά εινε δημοσιεύσιμα. — Π. Π. Έχρεώθητε διά τās γραμμάς δρχ. δύο.

Όλοι οί βραβευθέντες εις τόν φιλολογικόν διαγωνισμόν παρέλαβον τ'ά βραβεία των.